

[Kaj Poulsen]

lagt på kommunerne, er vi alvorligt bange for, at det vil være til skade for ungdomsboligbyggeriet. Derfor har vi fremsat forslag om, at dette udgår.

Vi har ligeledes fremsat forslag om, at når en almennyttig boligafdeling har udlejningsvanskeligheder, skal den som hidtil kunne løse likviditetsproblemer i forbindelse med terminsydelser inden for en ramme af 1 måneds bruttoløjeindtægt. Ministeren har i forslaget fuldstændig forbudt hjælp imellem afdelinger. Jeg ved godt, at Rasmussenudvalget er kommet til samme konklusion, men der er ingen begrundelse for at komme til den konklusion.

Vi har i betænkningen fået optrykt svarene på de spørgsmål, vi har stillet til ministeren på dette område. Landsbyggefonden har sagt, at den ikke har kendskab til, at der har været tab for beboerne på grund af sådanne lån, og ministeren svarer endda på spørgsmål 20, at når disse lån fjernes, vil det være forbundet med ikke uvæsentlige udgifter for de afdelinger, der i forvejen har problemer.

Vi finder, at det er lidet gennemtænkt, og vi havde håbet, at regeringen kunne imødekomme socialdemokratiet på dette område, således at vi ikke skubber til en vogn, der i forvejen hælder ganske voldsomt.

Derimod har et flertal i folketinget fundet sammen om at løse problemerne for afdelinger med udlejningsvanskeligheder. Det er det radikale venstre, SF og socialdemokratiet, der på baggrund af det forslag, socialdemokratiet har fremsat i folketinget, og som er førstebehandlet, har fundet en løsning, således at Store Hus-problemet i første omgang bliver løst. Vi synes, det er godt, at vi har fundet en løsning på det meget vanskelige problem, der er med Store Hus, og vi håber naturligvis, at denne ændring af lånemulighederne for afdelingerne ikke vil skubbe andre afdelinger ud i de samme problemer, som Store Hus har. Men vi frygter på grund af ministerens stejhed, at vi i fremtiden desværre nok må se afdelinger få likviditetsmæssige problemer, som vil betyde unødige husleje-forhøjelser i afdelinger, der i forvejen har problemer.

Vi synes, at ministeren har været alt for lidt imødekommende over for disse meget beskedne forslag. Det sidste forslag, jeg har omtalt, vil ikke få statsfinansiel virkning. Efter hvad der er udtalt af Landsbyggefonden,

har man ikke erfaringer for, at det vil betyde udgifter for kommunerne, men man har i ministeriet erfaringer for, at det vil betyde ikke uvæsentlige merudgifter for beboerne, hvis det er sådan, at det ikke kan gøres.

Jeg synes, at den stejhed, der her er kommet til udtryk fra regeringens side, er beklagelig. Jeg havde håbet på, at regeringen ved dette forslag havde været imødekommende, således at vi kunne løse nogle af de problemer, der er på området.

Vi vil håbe, at vi får nogle af vores ændringsforslag igennem, således at boligforsyningen for befolkningen, boligforsyningen for de unge mennesker i det danske samfund, kan komme mere på linje med, hvad der er behov for, og vi håber, at vi kan få taget ministerens Ebberød Bank-finansiering ud af dette forslag.

Jeg skal til sidst omtale de uden for betænkningen stillede ændringsforslag af venstresocialisterne.

Venstresocialisterne har formentlig nøje gennemlæst min tale ved førstebehandlingen. Socialdemokratiet er enig i dette forslag som et endemål for beboerdemokratiets udvikling, men det er afgørende for os, og vi troede også, det var afgørende for forslagsstillerne, at en sådan demokratisk udvikling foregår i samarbejde med beboerne og efter indstilling fra og debat hos beboerne. Vi mener, at den melding, der her er givet af venstresocialisterne, og som vi er enige i skal være endemålet for den beboerdemokratiske udvikling, må være et langsigtet mål. Det er ikke noget, det er nødvendigt at stille ændringsforslag om. Det kunne man have gjort ved en erklæring her. Så havde beboerne i hvert fald vidst, hvad folketinget tænker på i denne forbindelse.

Svend Åge Petersen (KF):

Dette meget omfattende lovforslag er tilsyneladende ved at være på plads. Der er til lovforslaget stillet ganske mange ændringsforslag, og der er blandt disse ændringsforslag nogle enkelte, der efter min mening bør have et par kommentarer med på vejen.

Der er ganske enkelt ikke de fornødne midler i det danske samfund til at forøge kvoten for det almennyttige boligbyggeri, hverken med 200 eller, som andre forslagsstillere ønsker, med 3.200 boliger i 1985. Af